

[Hans Larsen-Ledet]

Med andre ord er der en verdslig betegnelse, der passer glimrende til forslaget, og jeg kalder mødet en slags menighedsrådsgeneralforsamling.

Vi er godt tilfreds med det initiativ, der igangsættes ved ministerens forslag. Forslaget til lov om menighedsråd bærer præg af ønsket om mere åbenhed om folkekirken og menighedsrådenes opgaver. Man skal have mulighed for at følge med i arbejdet. Det, der foregår, er ikke kryptisk eller gedulgt, og jeg vil gerne komplimentere ministeren for linjen i de forslag, der behandles i dag.

Spørgsmålet om præsternes stemmeret kan virkelig bringe sindene i kog. Vi har fra radikal side besluttet os til at acceptere, at præsterne fortsat har stemmeret i menighedsrådet.

Mange præster opfattede det første forslag fra kirkeministeren som et alvorligt indgreb imod sæd og skik. Der var endog nogle barske udtalelser fra præster i folkekirken, som nævnte, at deres status ville blive forringet, og at det kunne ende med, at de ikke ville deltage i menighedsrådsarbejdet.

Den modstand imod præsternes stemmeret, der har været og for så vidt også stadig væk er, er helt principiel. Det er ikke, fordi man underkender værdien af, at præsterne deltager i menighedsrådenes møder. Men der er i forslaget gjort visse indskrænkninger: Præster kan ikke stemme ved behandlingen af de områder, der er omtalt i § 38, eller når der forhandles om opførelse af præsteboliger, nedrivning af kirker, indstilling om sogneinddeling, oprettelse af nye sogne og kirkedistrikter osv.

Forslaget omfatter et meget stort område af den danske folkekirkes liv. Der er i forslaget opstillet en lang række forudsætninger for, hvordan man forholder sig i menighedsrådene i de forskellige situationer, man kommer ud for i årets løb. Man kan på en måde sige, at det er menighedsrådenes grundlov, vi har til behandling her i dag. Der er menighedsrådsmedlemmer, der synes, at man skal spørge om for mange ting opad i systemet – hvis man må bruge denne udtryksform.

I det nye forslag er der heldigvis mulighed for, at arbejdet i menighedsrådene kan udvikle sig meget forskelligt. Aktivitetsniveauet er jo også forskelligt i praksis. Nogle steder er det menighedsrådene, som i stor udstrækning står for de kulturelle arrangementer for sognets

indbyggere. En ting er, at man ikke lokalt kan bestemme alt vedrørende kirkehusets restaurering og vedligeholdelse; noget andet er den udstrakte frihed, som kommer menighedsrådene til del, for så vidt angår retningen og aktivitetsniveauet for årets arbejde.

Det Radikale Venstre hilser med tilfredshed, at ministerens forslag kommer til debat her i Tinget, og vi går til udvalgsarbejdet med ønsket om at nå det bedst mulige resultat for livet i og omkring den danske folkekirke.

Angående lovforslag nr. L 141 er vi helt med på det, ministeren siger om valg til menighedsråd. Vi mener fra radikal side, at valgene til menighedsråd ofte foregår i for stor ubemærkethed. Vi mener, at folkekirkens anliggender bør komme mere ud i solen og blæsten, og derfor hilser vi kirkeministerens forslag om obligatorisk afholdelse af orienteringsmøder velkommen.

Ifølge forslaget skal orienteringsmøderne afholdes forud for ordinære valg til menighedsråd. Jeg går ud fra, at den forpligtelse også gælder de steder, hvor der er fredsvalg, og det vil jeg gerne spørge om med det samme.

Vi har i den radikale folketingsgruppe drøftet, om ikke der burde være mulighed for at undgå de såkaldte fredsvalg. Var det ikke bedre, at alle vidste, at hvert fjerde år var der valg til menighedsråd? Jeg har i hvert fald en tro på, at det ville give mere liv og grøde i den danske folkekirke. Men det spørgsmål vil man komme til at høre mere til, når den radikale gruppe beslutter sig til at fremsætte forslag herom.

Vi vil fra radikal side støtte begge forslag.

Merethe Due Jensen (KRF):

Da Kristeligt Folkepartis ordfører på området ikke kan være til stede, vil jeg gerne fremføre Kristeligt Folkepartis holdninger.

Jeg kan ikke lade være med at blive sådan lidt varm, når jeg står og skal snakke kirke og vil da også indlede med at sige: »Guds ord det er vort arvegods, det skal vort afkoms være«. Derfor er det så vigtigt, at der både om kirken og om menighedsrådsarbejdet skabes en interesse, som rækker længere, end den gør i dag, og jeg vil også ønske, at menighedsrådsarbejdet kunne strække sig ud blandt unge, som kunne blive interesseret i arbejdet. Kirken skal som i den allerførste tid være et sted, hvor